

Acció CIUTADANA

SETMANARI REPUBLICÀ FEDERAL

Olot, 5 d'Abril 1930. — Subscripció 5 ptes. l'Any. Número solt 10 cts. — Redacció i Administració, Concentració Republicana — Any I. — Núm. VI

No considereu a cap home noble,
en cap temps, a causa del seu lli-
natge. Encara que no sigui fill de
l'alta nissaga es noble si es con-
dueix com ho fa un cavaller.

Chaucer

MERCADEIG INNOBLE

HA quedat constituïda la Junta del Cens electoral i això vol dir que no trigarem gaire a tenir eleccions. Encara que han anat de boca en boca els noms d'alguns aspirants a representar el nostre districte, res hi ha de caràcter oficiós i no es poden fer afirmacions concretes.

Hem hagut fums però, que hi ha qui preté ressucitar els antics i innobles procediments que consisteixen en oferir diners als electors per obtenir la majoria de vots. Tothom sap que semblant mercadeig està prohibit per la Llegislació i per tant, les autoritats i els ciutadans tots, tenim el deure d'evitar-ho. Aquests vaticinis ens han alarmat i abans no vinguin confirmats donem el crit d'alerta tot i fent constar la nostra més enèrgica protesta per l'atropell i l'insult que representen a la dignitat d'aquest districte.

Ben clar i ben alt: *Acció Ciutadana que es creu representar un nombrós sector de l'opinió olotina té de prevenir d'aquest perill i té de fer constar que hi ha una absoluta disposició a no tolerar a NINGÚ que es valgui de la ignorància d'uns quants analfabets per usurpar una representació obtinguda amb la compra de consciències.*

No han pas transcorregut inutilment aquests sis anys darrers. Cal que tots els senyors que encara tinguin l'ingenuïtat de creure que podran mercadejar impunement amb el poble, prenguin nota que l'esforç cultural realitzat durant els temps de Dictadura ens ha sensibilitzat i ens ha enfortit ideològicament; que el sentiment de la pròpia dignitat s'ha sentit estimulat per la repressió brutal i sistemàtica que han sofert les idees de renovació i s'ha obert pas en el cor i en les consciències de milers de ciutadans que abans eren indiferents; avui ja no valdran als senyors encasillats els seus càlculs financers per comprar propietaris ni engatussar pàgesos.

La compra de vots serà evitada costi el que costi i pesi a qui pesi. Serà castigada, estretament vigilada, duríssimament perseguida. Ja no és a Olot un districte per conquerir amb procediments tan innobles. Per als pocs que es prestin a vendre's la seva dignitat humana ens valdrem de tota la força, de tota l'organització per impedir la seva asquerosa corrupció en el sufragi. A nosaltres pel bon nom d'Olot, per la nostra dignitat de republicans i de catalans, ens toca treure'ls dels nostres col·legis electorals i d'allà on siguin.

Estiguem preparats!

J. C.

Té fonament l'apoliticisme obrer?

L'amic Antoni Dot Arxé, amb el títol d'«Inhibició perillosa» comentava suara en les planes d'aquest periòdic, amb un estil impecable i baix el seu criteri, l'apoliticisme de determinats sectors obreristes.

Com a conseqüència d'aquest prejudici, esmentava l'actual estat de coses en el problema obrer. Era abastament argumentat el comentari per ésser de molts acceptable i fins i tot podríem estar d'acord, si pretingués tractar aquesta matèria situat en el mateix punt de mira de l'articulista, però voldria que se'm permetés l'objecció: no estudiem aquest caire de l'obrerisme superficialment, que no sigui el rebull de la nostra sang jove la que ens dicti al escriure i demanem per nosaltres mateixos, breus moments de reflexió serena.

Té fonament l'apoliticisme de determinats sectors obreristes?

Pot ésser no sigui del tot encertada la abstinència absoluta de participació en les lluites polítiques. Ja que no deixen de aprofitar-se'n les doctrines dels ho-

mes que tenen la sort de posseir actius el cor i el cervell unes virtuts d'utilitat general. A més trobem en la història dels pobles ocasions en que l'ajut moral de l'obrer en la política li hauria reportat beneficis positius. Són però comptats els moments d'intervencionalisme oportú i quan més poden ésser-ho, és en èpoques de trasbalsament precursors de canvis en l'estructura del país. Sembla que ho veu també així la Confederació Nacional del Treball, quan ens diu amb el seu manifest recent al difinir llur actitut en els moments actuals *que el sindicalisme no pot mirar indiferent els problemes nacionals suara plantejats i en conseqüència, devem pendre la resolució d'intervenir amb els mitjans que ens són propis i coherents a la nostra ideologia, en el procés de revisió constitucional iniciat, que ha de portar-nos necessàriament a una nova estructuració política i jurídica de l'estat espanyol, dintre la qual com a ciutadans i com a classe social organitzada, hem de conjuure treballant a l'hora amb la major eficàcia, per a el triomf dels ideals que defensem.*

Mirem-los de cara els resultats nuls de l'obrerisme

netament polític i veurem el laborisme britànic que ens porta a davant dels ulls el cas recent de Mac-Donald a l'entorn del qui giravolten set milions de obrers demanant feina. Veurem faci com en l'obrerisme polític de la U. G. T., d'acord, amb un govern de Dictadura accepta els Comitès paritaris,—disfressa d'armonització,—però en realitat escarni als drets de l'obrer. I allavors potser ens direm: l'obrerista veritat, l'home que amb tota entesa vol en son clam justísim, la reivindicació dels drets del seu esclavatge, l'àcrata, no pot ésser polític. No deu esperar dels que ambicionen la possessió del Govern per fer-ne un arrivisme de classes i de partits cap solució al seu problema humà. Com pot donar-se les mans amb l'opressor que indiferent el treva i el futeja? Que pot esperar de governs que posats a solventar el problema de la distribució, s'enfanguen amb l'augment del dèficit i desapareixen darrera de un altre, sense obrir mai una clariona per on un raig de llum esperançador, amanyagui tot allò que és la vitalitat del poble?

L'obrer sols pot apropar-se a la política quan dona un pas cap a la Llibertat i la Iguaitat. El problema de l'obrer no pot solucionar-lo cap sector polític. El seu ideal polític s'inclou amb la paraula Cultura. Els seus capdavanters deuriem ésser les Biblioteques, no els capdavanters polítics, els dits homes d'acció, mancats gairebé sempre d'individualitat i que actuen molt sovint com a vulgars funcionaris. I si mai apartant-se del seu recte camí l'etzar els porta a la necessitat de l'intervencionalisme polític, que cerquin per assadollar-se'n fonts en les que ragin doctrines de la puresa de les d'aquell gran home que fou en Pi i Margall,

D. SALVERT

Fixem la nostra posició

Després de tant temps d'inactivitat forçosa a que hem estat sotmesos per la Dictadura que acaba de finir, podem constatar ben palesament que, malgrat les mides i represàlies severíssimes de que es va valdre per a ofegar els nostres sentiments ideològics, persisteixen encara, vius i latents com abans; potser més, doncs, queden pendents una sèrie de greuges d'aquest temps dictatorial, que són la causa de l'ambient inquiet que actualment es respira arreu d'Espanya i que deixa entreveure les possibilitats d'una nova lluita que, per a portar-la a cap, cal una prompte i enèrgica reorganització política-social.

Arreu d'Espanya s'estant formant nous partits i es reorganitzen els vells, tots ells, amb una activitat esperançadora; talment sembla que es vulgui fer una obra més activa i profitosa, que no s'havia fet fins avui. I vertaderament, creïem nosaltres té d'ésser així; són aquests moments tant decisius i solemnes, que no es pot perdre el temps, vacil·lant o bé quedant-se al marge de tota manifestació. Cal actuar. Cal reorganitzar-se desseguida i fer foc nou; s'han de revifar totes aquelles coses que aparentment restaven mortes, aquells sentiments i idees que, per la sola raó de la força, eren barroerament atropellades i escarnides.

I per a començar aquesta nova fase, s'ha de procurar fer una bugada ben feta, a fi de treure tots els contagis malsans que s'haguessin pogut contreure en el pecaminós període de la Dicta-

dura; s'ha de voler definir d'una manera ben precisa i concreta el fi que es persegueix; s'ha d'obrar amb tota sinceritat al servei de l'ideal que estigui més d'acord amb els nostres afanys de llibertat i democràcia, exigint de tothom que actuï sempre dintre el seu pensament, puix que un ajut hipòcrit i indiferent no fa triomfar cap idea, ans al contrari, coadjuva al seu fracàs.

Però, el que més enèrgicament s'ha d'escombrar de per tot arreu, són aquelles mitges tintes que amb certesa no se sap de quin color són; aquells esperits mesquins que, per por, o bé per conveniències personals, cedeixen a totes les amenaces i s'adapten a les circumstàncies més humiliants, amb una facilitat espantosa. Aquests individus, doncs, són els que més por ens han de fer; cal guardar-se d'ells, el seu contacte és perillós, tenen un verí que arreu on l'escampen causen molt mal; cal aillar-los, deixant-los al marge de tota consideració, que convisquin sols, perquè ells amb ells puguin explicar-se llurs baixeses, de les que potser un dia se'n donaran vergonya.

I així, lliures de tots aquells perills, d'aquells éssers despreciables, que podrien ésser un destorb per l'obra que s'ha de començar, l'home noble, l'home que sent gloriar dintre seu un vertader ideal, pot entregar-se de ple a l'alta missió que li està encomenada, ço és, lluitar. La lluita és vida i seguint-la amb pas ferm i segur cap el camí traçat, ens portarà a la realització de les nostres aspiracions.

G. VIDAL

Incompatibilitats

El senyor Castanyer, en la constitució de l'actual Ajuntament, va preveure un cas d'incompatibilitat contra el senyor Descals, industrial que té establert amb l'Ajuntament un contracte que fa referència a la seva indústria. La diligent honestetat del senyor Castanyer, ens ha sorprès, puix, no sabem veure el gros motiu que tindria aquest senyor per no haver exposat aquest mateix cas d'incompatibilitat en l'Ajuntament anterior del qual ell formava part i on n'hi havien dos de ben manifestos: el de la Presidència i la del senyor Fajula. Perquè aleshores el senyor Castanyer no mostrà la seva noblesa acusant els esmentats senyors de que era incompatible el càrrec d'Alcalde amb el de gerent d'una casa que té establert un contracte amb la ciutat, i a l'altre, de què era incompatible el seu càrrec de conseller amb el de farmacèutic titular de l'Ajuntament, plaça que degué adquirir després de la mort del senyor Cardelús? Aquestes dues incompatibilitats són, al nostre entendre, molt més il·lícites que la del senyor Descals. La primera, principalment, podia perjudicar àdhuc els interessos del poble, puix sabem que s'intentà modificar el contracte, d'acord, com és natural, amb la part interessada.

Cal ésser més sincer i no deixar-se portar per la gelosia de posseir una vara! Es que en el període de la Dictadura no calia ésser noble i actuar dintre la política amb la puresa que ara ell reclama? Potser sí que en aquells temps—com els deuen ja anyorar!—l'administració dels interessos del poble era una mena de sucursal de llurs establiments respectius, i els negocis els hi feien fer els ulls grossos per no veure les més rellevants incompatibilitats legalitzades...

Si és que el senyor Castanyer esperava obtenir, amb la seva despreocupada actitud, una vara, s'ha equivocat del tot. Ens temem que el senyor Castanyer no en tindrà mai més cap de vara; tot el més que pot donar-li el poble és un bon bastó, per a pagar-li d'una manera ben eloqüent la seva gestió municipal en la Comissió de Foment, on donava treball solament a n'aquells obrers que no tenien idees oposades a les seves, o bé que freqüentaven sovint la seva botiga...

R. A.

Comentari

Sobre unes declaracions

«Le Temps» portava, no fa gaires dies, unes interessants declaracions polítiques del senyor Cambó. Aquest il·lustre polític, que sembla ésser el veritable mentor de la gestió governamental del general Berenguer, ha exposat, en les esmentades declaracions, la seva posició actual d'una manera ben clara, pel que fa referència a un possible

canvi de règim constitucional. Allò de República, Monarquia?, ja ha estat contestat. El senyor Cambó s'ha manifestat resoltament per la monarquia, forma de govern, segons ell, més adequada per a solucionar tots els nostres problemes polítics i socials.

Aprofità aquesta abinentesa per fer un intencionat elogi del monarca, assabentant-nos que amb la seva tàctica i habilitat s'ha guanyat altra vegada l'adhesió de tots aquells servidors de la monarquia que el Dictador, amb les seves escomeses contra els vells polítics, havia allunyat de Palau. Pel que es veu, li ha costat molt poc al senyor Cambó d'oblidar l'obra persecutòria contra Catalunya, sancionada i tal vegada inspirada per la mateixa institució que ell amb tanta energia procura defensar i aturar en la franca devallada a que es veu empesa. Nosaltres, que tindrem, tal vegada, un concepte diferent de patriotisme i dignitat política, no podem pas perdonar amb tanta facilitat unes persones i uns símbols que s'esforçaren per atuir i matar la llengua i cultura d'un poble, ço és, el seu esperit. No podem tenir ja cap esperança en un règim que, per a ofegar una justa demanda de responsabilitats civils i militars i en nom de l'ordre i integritat nacional, cridà a una Dictadura per a evitar fer justícia i poder aixafar els nostres més cars ideals, i que sens dubte es veuria amb cor de servir-nos en una altra de més aspra, si ho creia necessari per a consolidar el seu poder.

Catalunya, alligada per la experiència, no pot veure amb complaença la posició de novomonarquisme de l'ex-leader de la Lliga, que té la barra de dir-nos que els republicans no tenen cap autoritat en el país. Si l'autoritat l'enten com el dret a dirigir una multitud al fi que li és propi, no sabem pas veure on recolza l'autoritat del senyor Cambó per dirigir el nostre poble cap el fi històric que li és propi i que indubtablement obtindrà, però no amb l'ajuda dels monàrquics del nostre país, sinó amb la decisiva empenta de les esquerres catalanes, col·laborant lleialment amb les forces republicanes d'Espanya entera. Ara mateix, els que més brutalment i amb odi han aprofitat l'acte de germanor i comprensió dels intel·lectuals castellans i catalans, celebrat a Barcelona, per a atacar els sentiments de Catalunya, han estat els ultra-monàrquics de l'A. B. C. de quins elements l'actual monarca no pot prescindir ni tan solament deixar de contentar. Els únics intel·lectuals que mancaven a n'aquest acte eren els que pertanyien a les forces monàrquiques (Maura, Debate, A. B. C.)

Per què, doncs, hem d'alimentar la més petita esperança de que el fervor monàrquic d'alguns catalans ens pugui fer cap bé a Catalunya?

Per altra part, les noves forces republicanes d'Espanya (Marañon, Araquistain, Asúa, Gasset) són els que han demostrat comprendre més acertadament el nostre problema i han sabut allargar-nos cordialment la mà per a resoldre'l d'acord amb les nostres aspiracions. Podríem citar innombrables fets que ens demostrarien abastament que tots els catalans que desitgin sincerament la llibertat de Catalunya, no poden seguir altre camí que el que porti a una República Federal i Democràtica.

DEMOFIL

Vària

Es coneix que a Sant Joan les Fonts hi han fàbriques de paper. Casualment ens ha vingut a les mans una «hoja» de dimensions exagerats (66 x 23) signada per «Pedro Vila», ex-alcalde de la Dictadura d'aquell poble.

En ella preté justificar-se de com duia els comptes i de si era «buena o mala» la seva administració. Nosaltres no hem pas pogut posar en clar l'entrellat d'aquell extracte de números, però no és necessari. Els alcaldes d'aquesta mena no cal que es justifiquin, ara, davant d'un poble que no els elegí.

El que ens interessa recollir d'entre tota la pintoresca literatura—que sembla d'un voluntari de cos de cornetes—i que abunda en el contingut de la «hoja» és allò que diu «hay quien cree que voy atrasado de banquetes y en verdad me cansan». I allò altre de que «mi caracter es popular en tono demócrata».

Ja està de broma, ja! Un alcalde demòcrata en plena

època inquisitorial, resulta com una mena de bulto sospitós.

L'enhorabona de cor per la fulla—que l'arxivarem.—Ella retrata fidelment una època i un alcalde.

Ja varen ésser ben dolents de fer ballar sardanes quan el van treure! Nosaltres li hauríem fet esquellots.

L'OBERTURA DEL «CASAL CATALÀ»

En l'aglomeració de públic que hi havia en el local del «Casal Català» en el lloc que ocupàvem no ens era ben fàcil recollir totes les afirmacions dels oradors que aquella nit prengueren la paraula. Tots ells tiraren cap als ideals d'esquerra, majorment en Josep Figueres que es declarà francament republicà.

Sentírem, però, a pesar de la distància, que ens separava de la presidència, una afirmació del senyor Capdevila que ens resultà tan i tan dretista com mai ho hauríem arribat a creure.

El senyor Capdevila no pot ingressar a «Acció Catalana» perquè ell és massa catòlic!

Molt bé, senyor Capdevila. Cregui'n a nosaltres. No hi entri pas! A n'els bons elements d'Acció, vosté no els hi farà cap falta.

CONFERENCIA DE F. XAVIER RIERA

El dissabte passat descabdellà, en el «Centre Catòlic», la seva anunciada conferència sobre «Fisiografia volcànica», el cult jove d'aquesta, F. Xavier Riera. Feu una bella disertació sobre tant sugestiu tema, palesant la seva intensa preparació científica, discutint-nos amb naturalitat els trets principals del nostre paisatge, des del triple aspecte de la seva extensió, forma i color. Per manca d'espai no podem donar una ressenya més extensa d'aquesta interessant conferència.

Cinema, Teatre i Música

En el Teatre Principal, les nits del dijous i del divendres, alternant amb dos programes de pel·lícules còmiques d'escàs valor, hi actua la atracció dels «Golden Dauser», quins treballs varen plaure al públic. A fer justícia, les danses per ells executades resultaven força escaients i d'una plasticitat acurada. Es de lamentar que la música, per manca de temps en l'assaig, no s'ajustava del tot. El prestigiatador i la cantatriu, fiacs. El preu discret.

Ideal Park.—Resulta irrisori que quan una empresa ha filmat, en èpoques passades, una versió ajustadíssima d'una obra coneguda com «Els tres Mosqueters», ens dongui ara, com a plat fort, una paròdia tan ridícula de la mateixa obra, com la que començà en la sessió del passat diumenge i en un preu més elevat.

«Rosa de California» resultava un film entretingut amb alguna vista artística d'una presentació força encertada.

«Ricardito Talmadge», molts metres de cinta i molt poc art.

Com sempre, car.

Centre Obrer.—En Millà, amb el seu adob «La meva mare», que posaren en escena els aficionats del Centre Obrer, aconsegueix una semblança molt minsa a l'obra «La Carcajada».

En una obra com aquesta on, excepte del protagonista, els altres papers hi són una poca cosa, és aventurat fer-ne un comentari, quan els que la posen en escena són aficionats i en llur comès s'hi veu clar un gran esforç. Hi hagué de tot, bó i passador. Pot ésser, el que més airós se'n sortí, fou el senyor Jaume Feixes. La senyoreta Martí, discreta. El senyor Santcliment, ens agrada més en altres papers que en els tràgics.

En el primer entre-acte, «L'Arpa Nocturna» ens feu sentir alguna de les peces que tant bé executen. La dicció perfecta de l'esmentada agrupació artística, es pot adquirir solsament amb un assaig, una constància i un mestre com el que tenen.

Felicitem a tots, i en particular al bon amic Enric Mitjà, ànima de «L'Arpa Nocturna».

Esplèndit fou el concert que va donar-nos l'últim diumenge el Tercet Casanovas al «Café Esport». Les peces que integraven el programa foren dites totes amb una justesa i netedat dignes d'elogi, fent que la concurrència en sortís ben satisfeta. Els felicitem a

tots i en particular al bon amic Casanovas, el que cada dia ens prova la millora en la seva tècnica i ens deixa entreveure les possibilitats de conquerir-se un bon lloc com a virtuós del violí. El públic, menys nombrós que en altres dies, es mostrava en general més aiant de l'aperitiu que de la música. Llàstima.

En el concert de diumenge, va sortir-se'n ben airós l'«Orfeó Popular Olotí».

A. S.

Una mostra de l'austera política administrativa de l'U. P.

Diputació de Girona. - Pressupost de 1929

DESPESES DE REPRESENTACIÓ PROVINCIAL	
Arrendament d'automòbils.	15.865'75 ptes.
Viatges, subscripcions, homenatges i àpats	46.433'40 »
Quadros i fotografies	4.938'50 »
Despeses menors	4.000' »
	71.237'65 ptes.
DESPESES GENERALS	
Entreteniment i mobiliari de les habitacions particulars del Govern civil.	11.947'82 ptes.
Arrendament d'automòbils.	5.291'30 »
Subscripcions, subvencions i viatges	5.854' »
Entreteniment i conservació de l'automòbil	6.222'95 »
Fotografies.	263'15 »
	29.579'22 ptes.
Total.	100.816'87 ptes.

Municipals

La Comissió Permanent, en sessió del prop-passat dimarts, va pendre per unanimitat els següents acords: Assistir com de costum a les funcions de les Quaranta Hores i els demés actes de Setmana Santa.

Complimentar el disposat per la Reial ordre per a la formació de l'Estadística d'Edificis i Asils, com a treballs preparatoris del pròxim Cens de població.

Aprovar definitivament el resum numèric de la rectificació del Padró d'habitants fet en primer de Desembre de 1924.

Aprovar així mateix la distribució de cabals per al mes que som i la relació de despeses ocasionades per les obres públiques municipals durant el mes de Març últim.

Que passi al Negociat Central per al seu informe, la sol·licitud del Secretari de l'Ajuntament senyor Daunis, demanant que se li concedeixi la jubilació i corresponent cessantia de l'esmentat càrrec.

Aprovar els informes del Negociat d'Hisenda en les sol·licituds de varis venedors ambulants que tenen lloc els dies de fires i mercats al Passeig de Blay, interessant se'ls concedeixi el descompte que senyala la tarifa corresponent del Pressupost, i en la del senyor Cassà en prec que se li concedeixi l'autorització per a augmentar els preus que té aprovats per al transport de carns de bestiar sacrificat a l'Escorxador Municipal.

Aprovar així mateix els del Negociat de Foment en les sol·licituds del senyor Pujol interessant permís per a reformar la façana de la casa número 12 del carrer de Sant Bernat, i de la senyora Planadevall, demanant autorització per a reformar algunes obertures i ampliar l'últim pis de la casa número 11 del carrer de Sant Rafel.

Que passin al Negociat d'Hisenda i Governació, respectivament, per al seu informe, les sol·licituds del senyor Mora, venedor ambulant, demanant també el descompte que senyala la tarifa corresponent del Pressupost, i la de l'«Olot F. C.» demanant que se li faci ofrena d'un objecte per a obsequiar l'equip que millor es classifiqui entre els inscrits en el Torneig Local.

I la sol·licitud del senyor Mut interessant s'acordi la revisió de l'Expedient disciplinari que li fou instruit durant el període de la Dictadura i en conseqüència que es rectifiqui la resolució si aixís procedís, s'acordà que passés al Negociat Central per al seu informe, després d'aprovar una proposició incidental del senyor Capdevila en el sentit que s'acordi la revisió dels expedients que motivaren la destitució de funcionaris, tramitats des de primer d'Octubre de 1923 fins el 28 de Febrer passat, concedint el plaç d'un mes a tots aquests funcionaris per a que presentin la corresponent sol·licitud, on hi siguin exposades les raons en defensa dels seus drets.

I sense més assumptes, s'aixecà la sessió.

Sabó Chimbo: Demaneu-lo a tots els Establiments.

Els Esports

Olot F. C., 5. - Centre Obrer, 1

Diumenge passat, amb motiu de celebrar-se el partit a benefici del jugador Castells, i aprofitant la bona tarda que feia, acudí al Camp de l'Estació un nombrós públic.

A la primera part, el joc fou mogut i força anivellat, marcant l'Olot dos gols. Faltaven pocs minuts per a arribar al descans, quan l'àrbitr xiulà «penalty» contra l'Olot, el qual tirà l'Arau, transformant-lo en gol.

Représ el joc, no li costà gaire a l'Olot imposar-se, ja que, llevat el tercet defensiu, la resta de l'equip del Centre Obrer s'enfocà tant, que gairebé no es veié.

En aquesta part l'Olot marcà tres gols més, alguns d'ells de bona forma, essent de remarcar el quart, d'un magnífic cap d'En Martínez, al rematar un córner.

Aquest jugador, el dia que amb els peus domini la pilota com amb el cap, creiem que serà un bon davanter centre.

Per l'Olot es distingí En Picola, que en el seu difícil lloc de mig-centre treballà de ferm tot el partit; la defensa també estigué encertada; els demés compliren, destacant-se en certs moments la davantera.

L'equip del Centre Obrer no presentà els mateixos jugadors que el diumenge anterior, trobant-hi a faltar l'Ortiz, que probablement hauria donat més joc a la seva ala que no ho feu el seu substitut.

El porter, malgrat els cinc gols, efectuà alguna bona parada, en les moltes jugades en que tingué d'intervenir; la defensa, sobre tot a la primera part, estigué bé; els mitjos, regulars; la davantera, com hem dit més amunt, no es veié.

L'àrbitratge força irregular.

■ Per a demà, diumenge, s'anuncia el quart partit de Torneig, corresponent jugar als equips «Centre Fontanella» i «Orfeó Popular Olotí».

D'ací i d'allà

■ El dimecres foren indultats els catalans] que sofrien condemna per la causa de Garraf.

De moment queden alliberats: Ferrer, Garriga i Civit. Comte, Badia, Julià i Perelló, retinguts encara per la justícia, no podran retornar a les seves llars.

Si bé és amb satisfacció que tothom comenta aquest indult, com a bons catalans no podem pas donar-nos per satisfets, fins que l'amnistia, sense excepció, sigui per a tots els presos i exiliats polítics i socials. I és per això que el nostre clam perdura encara: AMNISTIA! LLIBERTAT!

■ Per avui a les 10 de la vetlla està anunciada una conferència al «Centre d'unió Republicana» de Girona, a càrrec de l'eminent publicista, Director de «La Nau» N'Antoni Rovira i Virgili, qui desenrollarà el tema «L'ànima republicana de Catalunya». (L'Aspecte liberal i democràtic de Catalunya a través de la Historia. — Crítica dels comtes i comtes reis de la dinastia catalana. — La República dels anys 1650-1641. — Catalunya en el moviment republicà del segle XIX. — El doble ideal català i republicà dels nostres dies.)
L'acte serà públic.

CONSULTORI- JUBERT

Malalties de les criatures.

Malalties de la pell.

Cirurgia infantil.—Cirurgia dels ossos.

Diagnòstics.

Traslladat: Plaça Constitució, 7, prals.-GIRONA

■ S'han rebut a la nostra redacció els següents periòdics:

«La Veu de Tarragona»; «L'Avi Muné», de Sant Feliu de Guixols; «El Baix Montseny», d'Arbúcies; «Crònica Targarina», de Tàrraga; «Gasetta de Vic»; «L'Eveil Catalan», de Perpinyà; «El Bisbalenc»; «El Autonomista», de Girona; «La Gralla», de Granollers; «El Montanyenc», de Camprodon; «La Veu de l'Empordà», de Figueres; «La Dona Catalana», «La Rambla» i «La República», de Barcelona; «El Socialista». Benvinguts. Amb tots ells hem establert el canvi.

■ Ha estat remès el següent telegrama:

«Presidente Comité Paritario Comercio Mayor y Detall Gerona a Excmo. Sr. Presidente del Consejo de Ministros:

«Vocales Patronos y obreros de este Comité Paritario encargan trasmite a V. E. ruego encarecido

concesión amplia amnistía y reposición Junta Centro Dependientes Barcelona. — Gerona 29 Marzo 1930.

Vicente Henche.»

■ Per al dia 22 del corrent, amb motiu de passar per aquesta ciutat la tan aplaudida cobla «La Principal de La Bisbal», s'ens diu que donarà una audició de sardanes en el «Casal Català».

Electricitat Médica Cures per diatèrnia, sol d'altura, etc.—Raigs X. GASSIOT Plaça de l'Estel (Pla de Llacs) entrada per l'avinguda Paluzie.

■ En la setmana passada foren registrats dos matrimonis, un naixement i una defunció.

■ Com de costum, a la Caserna del Carme, han quedat instal·lats els caballs sementals del dipòsit militar d'Hospitalet per la remota de bestiar en nostra comarca i baix la direcció de l'expert Cap de l'esmentat Dipòsit, don Josep Huertas Gomez.

■ Demà sols quedaran oberts els estancs n.º 1 del carrer Major i n.º 4 del carrer de Sant Esteve.

■ Demà restaran obertes les farmàcies dels senyors Fajula i Cardelús.

■ SAVÓ CHIMBO: Es el més econòmic, i per tant el que vol tothom.

■ Com pot veure's en l'extracte dels acords presos per la Comissió Permanent de l'Excelentíssim Ajuntament en la sessió d'aquesta setmana, ha presentat sol·licitud demanant la seva jubilació i corresponent cessi del càrrec de Secretari que amb tanta pulcritud durant 44 anys ha vingut desempenyant el suara nomenat fill predilecte d'aquesta ciutat D. Enric Daunis i Ibran.

■ Durant el mes de febrer hi varen haver en aquesta província 560 naixements, 521 defuncions i 114 casaments.

EN EL BAR DEL PARC

TELEFON, 48.

HI TROBAREU HABITACIONS I CUINA CASOLANA, A BONS PREUS.

■ Va ésser detingut a Sant Esteve de Bas, Josep Cabrero Gaspar, autor confés de la sustracció d'una bicicleta de la casa número 25 del carrer de Pujadas de Girona.

■ Per a demà, diumenge, a les cinc de la tarda, la Secció de Teatre del «Centre Obrer», anuncia la grandiosa obra en tres actes de l'immortal Guimerà, «En Pòlvora».

■ Savó Chimbo: Es el que renta més i es gasta menys.

■ S'ens diu que dintre poc serà representada en el nostre Teatre Principal, per la companyia d'En Ramon Martori, la comèdia en tres actes, original d'En Millàs Raurell, *La sorpresa d'Eva*, estrenada en el Teatre Català, Romea, de Barcelona, el dia 8 de Gener del corrent any.

Companyia Adriàtica de Segurs

(Riunione Adriàtica di Sicurtà)

SEGURS VIDA = INCENDIS

L'Assicuratrice Italiana S. A.

Segurs individuals.—Viatges per mar, Col·lectius de obrers, Col·lectius d'empleats, Responsabilitat Civil, Complementari del Segur Vida.

Agent per la província de Girona:

BLISSEU CASTELLS, Bisbe Guillemet, 16. - Olot

■ El senyor Administrador de Correus d'aquesta ciutat, ens prega fem públic que, havent estat sol·licitat per el senyor director del Servei Meteorològic de la Diputació de Barcelona per a col·laborar amb l'obra de cultura i utilitat de la publicitat de la «Carta diària del temps», des del primer d'aquest mes s'exposa diàriament al públic l'esmentada «Carta», en l'entrada de l'estatge de l'oficina de Correus.

Imp. de Pere Aubert, Nou de Sant Antoni 7.—Olot

Material Fotogràfic
Discos i fonos :—:
:—: Gran assortit

RADIO CROSLEY

Casa SERRADELL

Sant Rafel, 22. - OLOT

TREBALLS DE LABORATORI

Esteve Molas

Clivillers, 21. - Olot

MÚSICA - JUGUETS - FOTOGRAFIA

Tota classe d'utensilis de RADIO
i els mai igualats discos i aparells

**La Voz de su Amo
y REGAL (Columbia)**

UNIC I EXCLUSIU A OLOT

Fàbrica de Corretges Andreu Serrano

LA GARRIGA (Barcelona) - Teléfon, 39

Sucursal a OLOT (Girona): Valls Nous, 18. - Teléfon, 20

Les corretges i demés productes marca "VARRIOR" signifiquen garantia de qualitat. Preus sense competència

Unions per a corretges, tiretes, tiratacos, tacos

Gran Stok de politxes de fusta a preus inverossímils

Accessoris en general per a la indústria. Important stok de ganxos lligitims CLIPER

OLIS I GRASSES MINERALS

Xampany RIGOL

Es el preferit per
la gent de bon paladar

Representant a Olot i Comarca:

J. Rigau Mitjà

Valls Nous, 18. - Olot

Taller d'Ebenisteria

de

Ramon Aubert

Premiat amb MEDALLA D'OR
en l'Exposició del Moble, 1923.

Passeig de Blay, 12.- Olot

**Anuncieu els
vostres Articles a
n'aquest periòdic**

Reservat